

**Національний університет біоресурсів і
природокористування України**

Юридичний факультет

Кафедра теорії та історії держави і права

**Студентський науковий гурток «Клуб юних
теоретиків»**

**Студентський науковий гурток «Дискусійний
клуб «De jure!»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

учасників

XVI ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО- ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ «ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ОЧИМА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ»

16 листопада 2023 р.

м. Київ

УДК: 340:167.1:378.2

Матеріали XVI Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції
«Проблеми юридичної науки очима молодих науковців»

П.78

Проблеми юридичної науки очима молодих науковців : зб. наук. пр. XVI
Всеукр. наук.-практ. онлайн-конф. (м. Київ, 16 листопада 2023 р.) / Укладачка:
Віра Качур. К., 2023. 234 с.

У збірнику подані наукові здобутки учасників, що присвячені
проблемам юридичної науки.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

**За зміст наукових матеріалів відповідальність несуть їх автори та
наукові керівники**

Напрямок 4 Міжнародно-правовий

Велика Софія

магістрантка 1 року навчання юридичного
факультету Національного університету
біоресурсів і природокористування України (м. Київ)

Окремі аспекти розвитку науки міжнародного права*

Розгляд даної теми варто розпочати саме з історії міжнародного права та його започаткування як в Європі так і в Україні. Наука міжнародного права формувалася в університетах як наслідок розвитку міжнародних відносин. Перші університети, в яких викладали міжнародне право, з'явилися в Італії в XIII столітті. У XV столітті міжнародне право стало предметом викладання в університетах Франції, Німеччини та інших країн Європи.

У XIX столітті, з розвитком міжнародних відносин, наука міжнародного права стала активно розвиватися. У цей період були розроблені основні концепції міжнародного права, такі як теорія природного права, теорія договірної права та теорія позитивного права [1, с.35].

Викладання міжнародного права в університетах України розпочалося вже в XIX столітті. У 1834 році в Імператорському університеті Святого Володимира було відкрито кафедру міжнародного права. Уже в 1845 році в Харківському університеті було також відкрито кафедру міжнародного права.

У XX столітті викладання міжнародного права в українських університетах продовжувало розвиватися. У 1920-х роках в Україні було створено низку нових кафедр міжнародного права. У 1930-х роках в умовах сталінських репресій викладання міжнародного права було суттєво обмежено.

Після Другої світової війни викладання міжнародного права в українських університетах було відновлено та стало однією з найпопулярніших юридичних спеціальностей в Україні [1, с.21].

Сьогодні в українських університетах надається широкий спектр освітніх програм з міжнародного права. Магістри міжнародного права готуються до роботи в державних органах, міжнародних організаціях, приватних компаніях та інших установах. Аспіранти та докторанти займаються науковими дослідженнями в галузі міжнародного права, аби зробити свій вклад у розвиток цієї науки.

Розвиток міжнародного права в університеті серед студентів є важливим фактором забезпечення ефективного функціонування міжнародних відносин. Варто підкреслити, що саме університети є

* Науковий керівник – професор кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства Віктор Базов

основними центрами підготовки фахівців у галузі міжнародного права, а також проведення наукових досліджень у цій сфері [2].

З вищезазначеного розуміємо, що наука міжнародного права має досить глибоку історію та є надзвичайно важливою у сучасному світі, і саме з вищих навчальних закладів розпочинається її розвиток. Тому, під час вивчення даної теми, постало питання : як заохочувати теперішніх студентів до вивчення та розвитку такої науки як міжнародне право, аби вона не втратила свою актуальність, а лише збільшувала попит?

Вважаю, що важливу роль відіграє залучення студентів та аспірантів до наукових досліджень під керівництвом викладачів; участь у міжнародних заходах, конференціях та конкурсах, що дозволить обмінятися досвідом з іншими та побачити міжнародне право з різних перспектив.

Дані дії активізують студентів, вони зможуть сміливіше ділитись своїми ідеями та думками з викладачами, пропонувати нові підходи до викладання міжнародного права з огляду на новітні тенденції, що в свою чергу, допоможе удосконалити освітні програми.

Також варто надати студентам можливість створювати власні проекти та ініціативи спрямовані на розвиток міжнародного права.

Необхідно створювати можливості для стажування та проходження практики в міжнародних організаціях та установах.

Доцільно буде також розробити курси, які присвячені, до прикладу, міжнародному праву в умовах глобальних змін, міжнародному праву в сфері кібербезпеки, міжнародному праву в сфері торгівлі та інвестицій, тощо.

Цікавим буде створити й певну онлайн-платформу, на якій буде можливість отримати доступ до навчальних матеріалів, новин та заходів, пов'язаних з міжнародним правом.

Варто також провести паралель й з Національним університетом біоресурсів і природокористування України, оскільки, вважаю, що утворення аспірантури та докторантури з міжнародного права на базі даного вищого навчального закладу, стане певним науковим проривом. В разі такого «утворення» з'явилась би можливість для наших студентів проводити різноманітні дослідження з актуальних проблем міжнародного екологічного права, міжнародного економічного права, права СОТ, права ЄС, міжнародного приватного права, міжнародного гуманітарного права, тощо.

При навчанні у вищому навчальному закладі, отримуючи глибокі знання, вивчаючи основні принципи та норми, розвиваючи критичне мислення та аналізуючи міжнародно-правові проблеми можна досягти міжнародної мобільності. З такими знаннями та вміннями, а також додатковими можливостями наданими університетом, студенти різних освітніх ступенів зможуть внести неоціненний вклад у науку міжнародного права. Вбачаючи перспективу та маючи заохочення вони будуть прагнути до більшого, продовжуватимуть навчання та, як наслідок, зможуть отримувати наукові ступені, що є надзвичайно важливим для розвитку науки міжнародного права, кафедри та університету загалом. Враховуючи це,

міжнародне право не втратить своєї актуальності в майбутньому, а попит на його вивчення та кількість провідних спеціалістів лише збільшиться.

Література

1. Буткевич О.В. «Історія міжнародного права» підручник. К.: Видавництво Ліра-К, 2019. 416 с.

2. Микієвич М.М., Буроменський М.В., Гутник В.В. [та ін.] «Міжнародне право ХХІ століття: сучасний стан та перспективи розвитку» (до 60-ліття проф. В.М. Репецького). Львів : ЛА «Піраміда», 2013. 320 с.